

Министърът прочел внимателно писмото на валията и отговорилъ: „Ако бунтовниците сж убили *турци*, да се обѣсятъ; ако ли не сж убийци, да имъ взематъ по 200 лири и да се пуснатъ на свобода“.

Богатитѣ се избавиха съ пари, а свещеникътъ и учителътъ — съ бой. Първитѣ и до днесъ живѣятъ, но вторитѣ умрѣха още на втората година.

Когато си помисля за тази Коледа, космитѣ ми настрѣхватъ отъ страхъ. Въ нашето отечество полицията пази живота, имота и честта на хората, а въ Стара Турция тя трѣпѣше хората, като псета и ги обираше като пладишки разбойникъ.

Чувамъ, че и тамъ сега настаналъ свободенъ животъ като нашия.

